

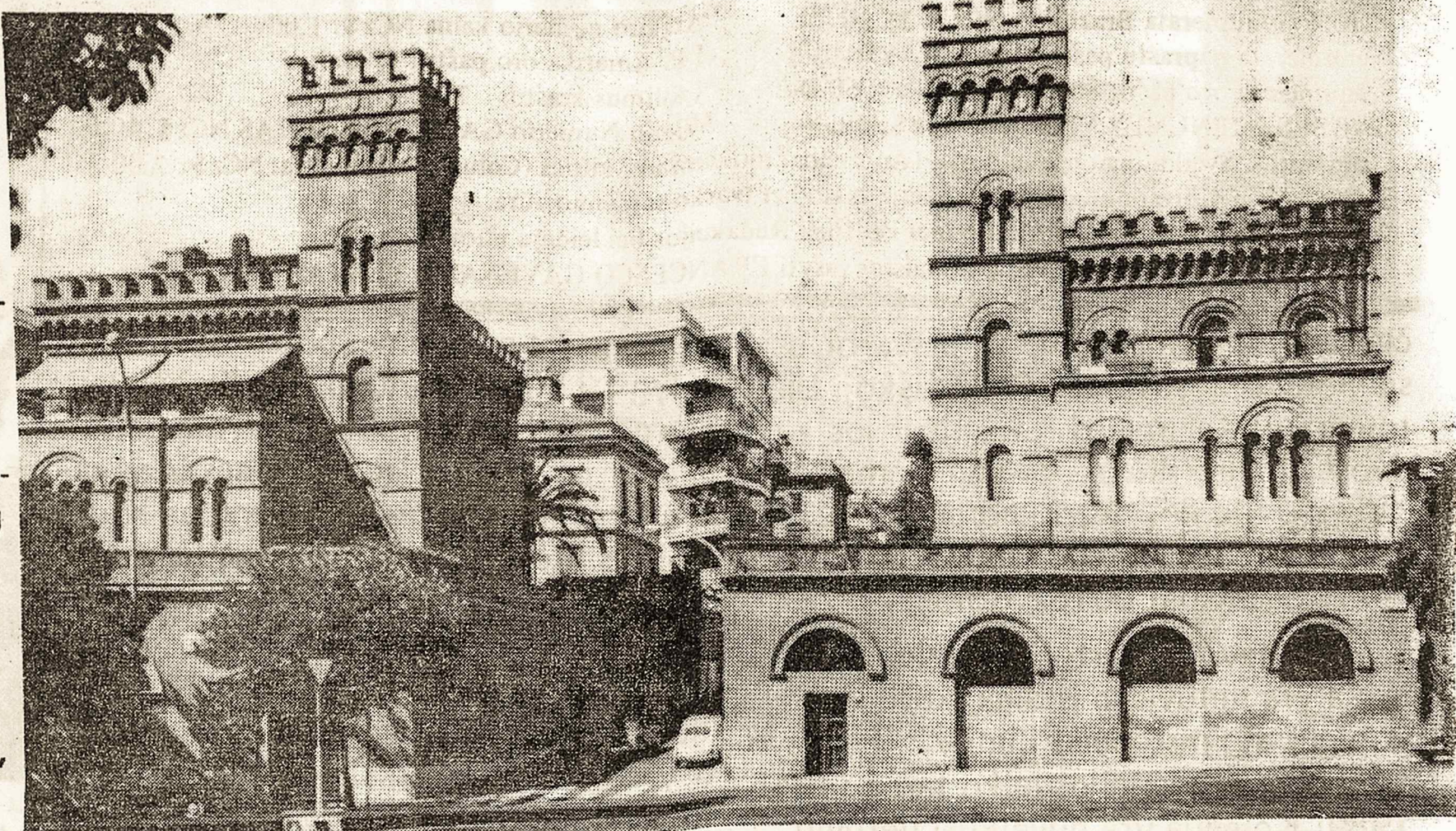
Henrikas Valavičius

PRELATO PROF. DR. LADO TULABOS 55 METŲ KUNIGYSTĖS JUBILIEJUS

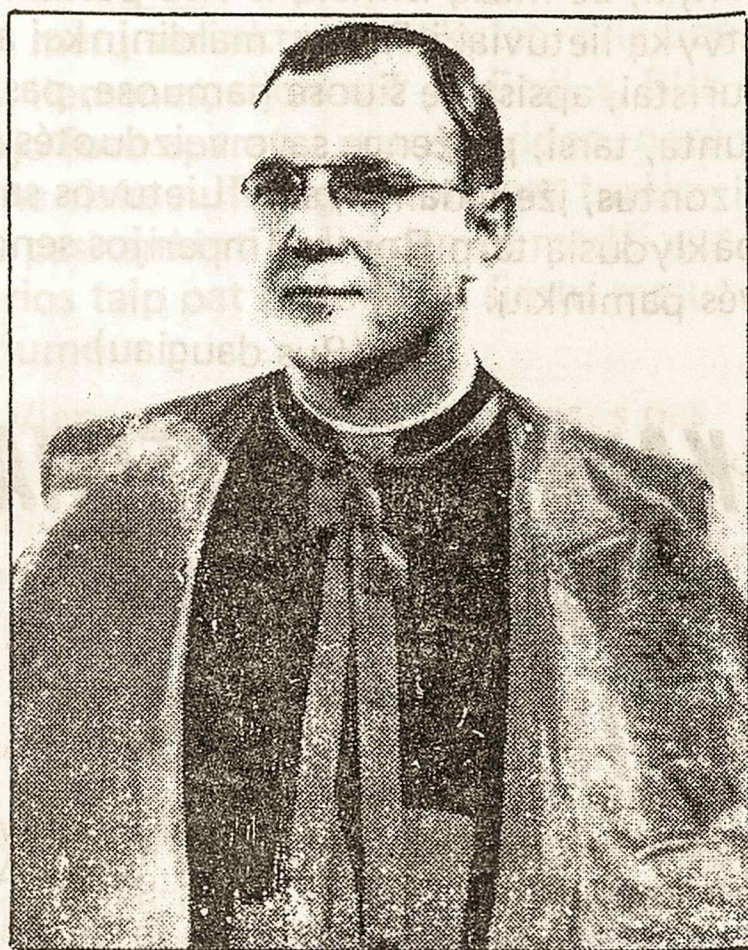
Šių metų (1989) rugsėjo mėnesio 16 dieną Popiežiškosios Lietuvių Šv. Kazimiero Kolegijos Romoje patalpose buvo šeimyniškai paminėta Prelato Lado Tulabos 55 metų kunigystės sukaktis, dalyvaujant nedideliame Kolegijos mokslo personalo pareigūnų ir keletos svečių skaičiui, kurie laimingu būdu kaip tik tą pačią sukakties dieną viešėjo Kolegijos Svečių Namuose "Villa Lituania" Romoje. Jų tarpe radosi šio straipsnio autorius, atvykęs iš São Paulo, kuris ta pačia proga pasižadėjo perduoti "M.L." skaitytojams savo patirtus įspūdžius ir žinias apie šį įvykį, susirinkusiems pageriant jubilato gyvenimą. Nors ir paminėjimo šventė buvo parengta labai kukli, tačiau jubilato užtarnauti nuopelnai yra taip reikšmingi lietuvių išeivijos istorijai, jog privalo priklausyti bendram lietuvių plačiosios visuomenės žinių lobynui.

Kaip žinia, Prelatas L. Tulaba yra jau paminėtos Kolegijos Rektorius Emeritus, tai yra, rektorius fundatorius nuo pat jos įsikūrimo 1945 m. iki prieš keletą metų, kai perdavė pareigas dabartiniam Kolegijos Rektoriui Prelatui Algimantui Bartkui. Galima sakyti, jog Prelato L. Tulabos gyvenimas yra, lyg būtų pačios Kolegijos nueito kelio istorijos atspindys. Todėl grįžtant į praeitį prie Prelato biografinių davinų, nejučiomis tenka pereiti į istorinę apžvalgą pačios Kolegijos, kuri įnešė sunkiais okupacijos religijos persekiojimo metais ypatingai svarbų tautinės rezistencijos išlaikymui indėlį. Šiandieną gi ji, užsiėmę pilno pasitikėjimo dvasioje, autoritetingai atstovauja lietuvių reikalus prie Šv. Sosto. Šių minčių vedinas, šio straipsnio autorius pasirinko Kolegijos istoriją, kaip savo darbo uždavinį, kad šiuo būdu pagerbtų jubilato atmintį, kuris buvo vienas iš svarbiųjų šios įstaigos iniciatorių ir kūrėjų.

Prelatas L. Tulaba gimė balandžio mėnesio 28 d. 1912 metais Alytaus apskrityje. Baigęs Vilkaviškio Kunigų Seminariją, 1934 metų rugsėjo mėn. 16 dieną vysk. A. Karoso buvo įšventintas į kunigą, asistuojant vysk. V. Padolskiui, 1944 m. dėl karo veiksmų atsидūrė Vokietijoje, kur tą pačių metų rudenį buvo vyskupo pasiūstas į Bavarijos Eichstaetto miesto Kunigų Seminariją, kur buvo

LIETUVIŲ ŠVENTO KAZIMIERO KOLEGIJA ROMOJE

PRELATUS LADAS TULABA DD

paskirtas lietuvių klierikų rektoriumi ir auklėtoju. Čia jau buvo susirinkę 85 klierikai, pasitraukusių iš Lietuvos kunigų seminarijų, kurios pačios pirmosios bolševikų buvo likviduotos, antrą kartą Sovietų Armijai okupavus Lietuvą. Tais pačiais metais, arkivyskupo J. Skvirecko rūpesčiu, buvo nutarta steigti lietuvių kunigų Kolegiją Romoje. Jos kūrimo darbus rūpintis buvo paskirtas tas pats Prelatas L. Tulaba, kuris vėliau, jau Kolegijai įsikūrus, taip pat buvo patvirtintas kaip pirmasis jos Rektorius.

Gavęs šį uždavinį, Prelatas išsirengė į kelionę ir, lydimas keletos kitų kunigų, spalio mėnesio 5 dieną 1945 metais apėjo Eichstaettą ir atvyko į Romą. Kiek vėliau, tų pačių metų lapkričio mėnesį atvyko į Romą iš Vokietijos ir pirmieji lietuviai klierikai, kurių susirinko 23 as-

menys. Šių faktų akivaizdoje prasideda ir pati Popiežiškosios Lietuvių Šv. Kazimiero Kolegijos Romoje kūrimosi istorija, išaugusios į didelę instituciją Bažnyčios ir lietuviybės reikalų sargyboje. Prie šios istorijos kronikos aprašymo bus grįžta vėliau, pasidalinus mintimis apie Kolegijos vaidmenį dabarties gyvenamuoju momentu.

Lietuvos Sala Italijos Sostinėje

Įvairiose pasaulio vietose lietuvių išeivių kolonijos sukūrė savo pačių pastangomis taip pat ir savo organizacijų visuomeninės ar religinės veiklos buveines. Iš krašto į kraštą, žinoma, yra labai nevienodos šių įrengimų sąlygos pagal savo reikšmę užsienio lietuvių tautiniam gyvenimui, arba sveriant pagal jų nekilnojamo turto vertę, kuris yra išeivių kolonijų valdomas. Kaip toli šie skirtumai gali siekti, užtenka palyginti, pavyzdžiui, senas lietuvių parapijas JAV-bėse, kurios dar prieš II Pasaulinį Karą jau buvo pasistačiusios savo bažnyčias, ir naujai įsikūrusias Australijos lietuvių bendruomenes.

Šiuo atžvilgiu Italijos sostinės Romos lietuvių kolonija užsitarnavo sau tikrai privilegijuotą padėtį, kuria gaiėtų didžiulis etninė grupė, gyvenanti svetur. Nedaug yra lietuvių gyvenančių Romoje, ir tie patys beveik išimtinai yra susispietę Romoje. Bemažko visą jų skaičių sudaro asmenys, kurie pagal savo užsiėmimą priklauso prie sekančių įstaigų: Šventųjų Kongregacijų ir Vatikano valstybės tarnybos, Lietuvos Atstovybė prie Šv. Sosto, Vatikano Radio lietuvių laidų sekcija, Lietuvių Salezie-

SEMANARIO MŪSŲ LIETUVA

"NOSSA LITUÂNIA"

Metinė prenumerata Brazilijoje: NCz \$ 25,00
Prenumerata paprastu paštu į užsienį: 35 Dol.
Prenumerata oro paštu Šiaurės Amerikon: 60 Dol.
GARBĖS PRENUMERATORIUS NCz \$ 50,00
Užuojautos. Sveikinimai ir Skelbimai (Anúncios) mokami už skilties (Coluna) centimetraž: NCz \$ 2,00
Straipsnius ir Korespondenciją Redakcija talso bei tvarko savo nuožiūra.
Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos bei leidėjų nuomonę.
Čekius, Perlaidas ir administracinius laiškus rašyti FRANCESCO GAVĖNAS ar PETRAS RUKŠYS var

Rua Juventus, 28 Parque da Moóca - CEP 03124
São Paulo - Brasil
Diretor Responsável: VYTAUTAS BACEVIČIUS
Administrador: PETRAS RUKŠYS
Redige Equipe Editorial - Fone: 273-0338

Atskiro numerio kaina NCz \$ 1,00
Į P. Ameriką oro paštu: 45 Dol.
Į tolimus kraštus 75 Dol.
Vieno Numerio GARBĖS LEIDĖJAS NCz \$ 40,00
Užuojautos. Sveikinimai ir Skelbimai (Anúncios) mokami už skilties (Coluna) centimetraž: NCz \$ 2,00
Straipsnius ir Korespondenciją Redakcija talso bei tvarko savo nuožiūra.
Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos bei leidėjų nuomonę.
Čekius, Perlaidas ir administracinius laiškus rašyti FRANCESCO GAVĖNAS ar PETRAS RUKŠYS var

čių Don Bosco provincija, ir svarbiausia lietuvių institucija: Popiežiškoji Lietuvių Šv. Kazimiero Kolegija ir jos nuosavybei priklausę Svečių Namai: "Villa Lituania", kurių adresas: Piazza Asti 25 Tel. 7810014 789033 (Via Tuscolana) 00182 Roma.

Pagal savo paskirtį Šv. Kazimiero Kolegija yra lietuviška įstaiga, kuri ruošia kunigus atgimstančiai Lietuvai. Per savo 44 metų egzistencijos laiko tarpą (1945-1989) Kolegija yra nuveikusi lietuvių išeivijos tautinio ir moralinio išsilaikymo labai istorinės reikšmės darbą. Daugelis lietuvių kolonijų buvo aprūpintos naujais sielovados vadovais, kuriuos parengė reikšmingas ir svarus Kolegijos išauklėtų ir išvestų kunigų įnašas, tuo laiku kai Sovietų okupacija nukirto bet kokią dvasiškių papildą iš pačios Lietuvos. Iki 1970 metų iš Kolegijos auklėtinių klierikų buvo išvesti 41 kunigai, o iš Kolegijos kunigų, einančių aukštuosius mokslus, 34 įsigijo mokslo laipsnius. Per pastaruosius 19 metų, neturint davinių, reikia priskaityti prie Kolegijos darbo vaisių dar kita tiek savo aukiėtinių, baigusiu mokslus ir gavusių kunigystės šventimus

Šiandien Šv. Kazimiero Kolegija naudojasi Italijos sostinėje bendrai ir abipusiškai pripažintu autoritetu, kaip autentiška Lietuvos atstovybė, palaikydama santykius su Šventuoju Sostu, Italijos įstaigomis, netgi diplomatinėmis tarnybomis. Šioje santykių plotmėje, laikui bėgant, Kolegijos vardą aukštai iškelė didesnis kunigų skaičius, kurie Kolegijoje įsigijo aukštojo teologijos mokslo titulus. Iš jų tarpo prasimušę į vyskupų ir kitų Bažnyčios dignitorių eiles asmenys, kurie šiandien užima svarbias vietas Vatikano, Italijos ar Lietuvos bažnytinėje hierarkijoje.

Paskutiniaisiais laikais Šv. Kazimiero Kolegija užsipelnė dar naują vietą lietu-

vių išeivijos gyvenime, būtent, yra tapusi lyg tai būtų "Lietuvos sala" pačioje Romos širdyje, kur randa pirmą užuobėgą ir prieglaudą jau ne vienas ir ne tas lietuvis, be jokių lėšų vienu ar kitu keliu iš Lietuvos prasimušęs į Vakarų, siekdama laisvės ar apsiėmęs kuriuo nors politiniu uždaviniu Lietuvos išlaisvinimo kovoje. Kolegija gali padėti tiems, kurie reikalingi tokių paslaugų ir yra lietuviškų reikalų tarnyboje, kadangi administruoja savo valdomus Svečių Namus "Villa Lituania". Čia, galima sakyti, be mažų išimčių iš viso pasaulio atvykę lietuviai į Romą, maldininkai ar turistai, apsistoję šiuose namuose, pasijunta, tarsi, peržengę savo vaizduotės horizontus, įžengdami į šią "Lietuvos salą", paklydusią tarp Romos Imperijos senovės paminklų.

(Bus daugiau)

KAUNE JAU VEIKIA NEPRIKLAUSOMAS UNIVERSITETAS

— Kurkime geriausią pasaulyje universitetą — pasakė profesorius Algirdas Avižienis (JAV). Dėl prastesnio, jo nuomone, neverta gaišti laiko. Algirdas Avižienis taip kalbėjo pavasarij, mokslinės konferencijos dėl Kauno universiteto atkūrimo metu. Tada ir didžiausi optimistai nebūtų išdrįsę teigti, kad jau rugsėjo 1-ąją Kauno Vytauto Didžiojo universitete prasidės mokslo metai.

Atkurtame Universitete mokysis 178 pirmakursiai, Trijuose fakultetuose — humanitarinių, tikslųjų mokslų ir ekonomikos dirbs žymūs Lietuvos mokslininkai ir pedagogai — Vytautas Palūnas, Povilas Zakarevičius, filologijos mokslų

daktarai Vytautas Kubilius ir Norbertas Vėlius, Akademikas Jurgis Vilemas eina rektorius pareigas.

Kauno Vytauto Didžiojo universitetas — pirmąjį nepriklausomą aukštoji mokykla Lietuvoje. Jo statusas garantuoja studentams ir dėstytojams pasaulėžiūros ir sąžinės laisvę. Paskaitoms ir užsiėmimams Universitetas nuomos Kauno politinio švietimo namų patalpas. Užsiėmimai vyks keturias dienas per savaitę. Kitos dienos — savarankiškam darbui.

Rugsėjo 1-ąją Kauno muzikiniame teatre vykusiose Universiteto atkūrimo iškilmėse akademikas Jurgis Vilemas dviem pirmiesiems studentams įteikė išsaugotas Nepriklausomos Lietuvos Universiteto studentų kepuraites. Svečias iš Australijos Vytautas Daniela palinkėjo, kad Universitete vyrautų laisvės dvasia. Buvęs Vytauto Didžiojo universiteto studentas literatūros vertėjas Antanas Dambrauskas prisiminė buvusius Universiteto profesorius: lenką Mykolą Rémerį ir rusą Levą Karsaviną. Tautybė jiems netrukdyt dirbti Lietuvos labui. Antanas Dambrauskas palinkėjo, kad atkurtajame Universitete studijuotų ir kitų tautybių Lietuvos gyventojai. Vytauto bažnyčioje buvo laikomos šv. Mišios.

Audrius Siaurusevičius

CIRURGIOS DENTISTAS

Dr. Jonas Niciporciukas
Dr. Paulo R. Niciporciukas

Rua Cap. Pacheco Chaves, 1206 - 10 and.
V. Prudente - Fone: 273-6696

FÁBRICA DE GUARDA - CHUVAS

Guarda Chuvás de todos os tipos, para homens, senhoras e crianças.

Mini-sombrinhas, tipo Italiano e Alemão.

Vicente Vitor Banys Ltda.

Rua Coelho Barradas, 104 V. Prudente - Fone: 274-0677

Res.: 274-1886

TAUTODAILĖS SEMINARAS

Tautodailės seminaras prasidėjo rugpjūčio 26 d. dailininkų A. ir A. Tamošaičių sodyboje, Kanadoje, lietuviškų tautinių juostų paroda. Eksponuojamos dailininkų Tamošaičių per 50 m. surinktos lietuviškos tautinės juostos: vienos jų buvo dabartinių laikų, o kitos – net kelių šimtų metų senumo. Po parodos atidarymo apžiūrėjome sodybą ir atsigaivinome kavute ir skaniais užkandžiais.

Vėliau tą pačią dieną vyko Lietuvių Tautodailės Instituto metinis suvažiavimas. Buvo išklaustyti skyrių pranešimai, aptartas kelių knygų išleidimas, vyko diskusijos, naujos valdybos rinkimai. Suvažiavime dalyvavo atstovai iš Kanados, JAV, Pietų Amerikos, Anglijos ir Lietuvos. Suvažiavimui pasibaigus ir visiems išsiskirsčius, mes likusios laukėm pirmadienio, Tautodailės seminaro pradžios. Dailininkės Anastazijos Tamošaitienės sesutė Aldona Vaseikienė, menininkė ir labai gera juostų audėja, mane ir dar keturias kurso mokytojas iš Čikagos priėmė ir globojo.

Sekmadienis buvo laisvas tai pasivažinėjom po apylinkę. Vietovės labai gražios.

Pirmadienį prasidėjo Tautodailės seminaras. Atidžiai iš klausėme dail. Antano Tamošaičio paskaitos. Jis dar jaunas būdamas domėjosi tautodaile ir menu. Vėžinėjo po kaimus ir rinko tautinius drabužius. Seminare esame dvynios moterys, visos daugiau ar mažiau prityrusios audėjos.

Kitą dieną dail. Anastazija Tamošaitienė aiškino tautinių juostų kilmę ir, kur žinojau, paaiškino kas jas audė. Po šios įžangos prasidėjo praktiškas darbas. Sekančiomis dienomis audėme juostas, mokėmės kaip pinti virvutes, pintines tinklines juostas pagaminti, austi dvinytes, keturnytes, vienspalves, dvispalves, trispalves ir vytines juostas. Tuo dar diena nepasibaigė, Sugrįžusios vakarais Aldona mokė kaip surinkti raštą su balanom ir austi tautinių drabužių raštą.

Vieną gražų rytą nuskubėjome dail. Tamošaičių vasarnamio, stovinčio ant St. Laurence upės kranto, apžiūrėti. Kelionė užėmė daugiau laiko nei aš galvoju. Pasivėlavome pamokai. Dail. Anastazija Tamošaitienė tą dieną ištuštino visas kraičių dėžes, kurios atrodė neišsemiamos ir rodė bei aiškino apie, per dau-

Lietuviškų tautinių juostų ir audinių seminaro kai kurie dalyviai Antano ir Anastazijos Tamošaičių sodyboje. Iš kairės sėdi: R. Popikienė (Britanija), V. Remienė (Čikaga), dr. A. Kaziauskienė (Oakville); stovi: J. Smilgienė (Čikaga), E. Vodopaliūnė (Vašingtonas), instruktorės A. Veseikienė ir A. Tamošaitienė, instruktorius A. Tamošaitis, I. Rabienė, A. Underienė (abi iš Čikagos).

geilį metų surinktas bliuskutes, priejuostes, liemenes, sijonus ir karūnelas, Blikčiojo foto aparatai ir urzgė video, norėjome viską nufotografuoti, bet turėjome pasitenkinti piliesdamos medžiagas, kurios taip pat buvo kelių šimtų metų senumo.

Vieną vakarą susirinkome visos pas Aldoną Vaseikienę vakaronei. Seminaro dalyvės dail. Tamošaičiams ir Aldonai įteikė gėlių ir dovanėlių iš Anglijos: varnų lietuvaitės paveikslą.

Seminaro paskutinę dieną pasidomėjome audinių pavyzdžius. Dail. A. Tamošaitienė dar parodė kaip pasigaminti léles tautiniam aprengimui ir visas apdovanojo moteriškų ir vyriškų galvų formomis. Tautodailės tautinių rūbų seminaras buvo užbaigtas išdėstyto tautinių drabužių iškaupom, jos buvo išdėstytos provincijomis. Dail. A. Tamošaitis dalyviai paaiškino kiekvienos provincijos drabužių skirtumus. Seminaras baigėsi. Pamažu skirstėmės. Linksmi ir greit praėjo laikas. Kiekviena praleista minutė buvo vertinga. Daug išmokome ir atsivėrė naujos, malonios pažintys. Visos esame labai dėkingos mokytojams dail. Anastazijai Tamošaitienei, Antanui Tamošaičiui ir Aldonai Vaseikienei už malonių priėmimą ir neišsemiamą kantrybę mus mokinant.

Po seminaro grįžau į Torontą. Sekmadienį dalyvavau Mišios ir trumpam apsilankiau klube. Net nuostabu, kiek daug lietuvių čia yra. Vytautas Montvilas mus nuvežė prie Niagaros krioklio. Nors jau jį anksčiau buvau mačiusi, bet esant gražiam orui ir krioklys gražus atrodė. Toronte mane priėmė Liudvikas ir Elena Vėstokai ir Marytė Girčienė (Elenos sesutė). Nors jų anksčiau nepažinojau, bet jie mane taip maloniai priėmė, jog išsiskiriant, jaučiau lyg gimines paieškanti Jos taip pat stiprios audėjos, tai dar ir iš jų kai ką išmokau. Jos man ir Torontą aprodė tik gaila, kad taip mažai laiko buvo.

Dar prieš išvažiuojant mane pona Kazlauskai į Anapilį nuvežė ir su kun Jonu aprodė Anapilį bažnyčią. Prie bažnyčios yra didžiulės salės, vienoje iš jų pakiotas, pagal dail. A. Tamošaičio projektą Toronto moterų išaustas, didžiulis kilimas. Viskas įdomu, lietuviška ir gražu, bet jau atėjo laikas grįžti namo.

Esu labai dėkinga DBLS CV už piniginę paramą. Tikiuosi, kad ką išmokau galėsiu perduoti jaunesnei lietuvių kartai Anglijoje.

Rūta Popikienė

POSTO
VILA CAIÇARA LTDA.
AV. PRES. KENNEDY, 19.000
VILA CAIÇARA-PRAIA GRANDE
TEL: (0132) 70-6048

VIDEO LIETUVA

Parduodama vaizdajuostė (video cassette) VII LIETUVIŲ TAUTINIŲ ŠOKIŲ šventė 1988 m. Hamiltone, Kanadoj. Kreiptis į šv. Kazimiero parapiją, Rua Juventus 28 - Mooca. Tel. 273-0338

PARDUODAMAS
ŽODYNAS
DICIONÁRIO
PORTUGUÊS-LITUANO
LITUANO-PORTUGUÊS
Kreiptis į šv. Kazimiero parapiją
Rua Juventus 28, Tel: 273-0338

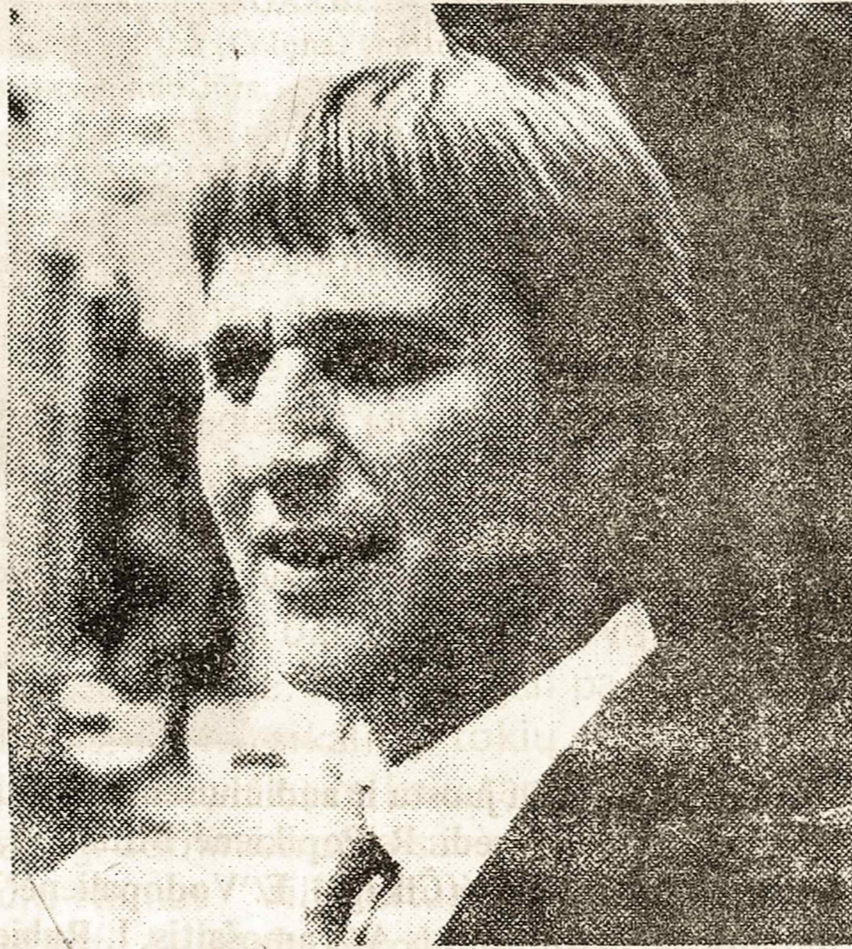
Dr. Arvydas Žygas

KO PAGEIDAUTŲ IŠEIVIJOS JAUNIMAS IŠ LIETUVOS JAUNIMO

(Tęsinys iš praėito nr.)

Savo lietuviško darbo išraiškai skiriamame nemažai dėmesio lietuviškos kultūros išvedimui į savo gyvenimo ("svetimtaučių") aplinką per tarptautines parodas, minėtus ansamblius, didingus kultūrinius renginius, pasaulines šokių ir dainų šventes. Rašome straipsnius, studijas ir mokslinius darbus svetimomis kalbomis apie lietuvių kultūrą ir istoriją. Tai darome pasididžiuodami savo kultūros turtingumu, savitumu ir nuostaba, jausdami pasididžiavimą ir pasitenkinimą ja pasidalindami su kitais. Tačiau šios kultūros parodyme glūdi noras parodyti pasauliui, kad šitas kraštas egzistuoja, kad jisai buvo skaudžiai nuskriaustas, kad jisai nepradingo iš istorijos puslapių, kad jisai nori būti kaip kiti pasaulio, ypač Europos kraštai. Tai liudija, kad mūsų energija, skirta šiam pasidalinimui, yra didesnė, negu vokiečių, italų prancūzų ir kitų Europos tautinių mažumų, kurios gyvena "svetimuose" kraštuose. Šie žmonės normaliai piėtoja savo tautinę kultūrą ir kalbą savo etnografinėje aplinkoje. Jaučiamės esą kitokie, negalėdami tai daryti savoje žemėje. Šis jausmas mummyse visuomet puoselėja idėją, kad mūsų tėvų žemė nėra tokia, kokia jinai norėtų bei galėtų būti. Iš to ir susideda dar didesni dais mūsų išeivijos veiklos, kuriai jaunimas pasišvėsdavo ir daug laiko, skirdavo.

Šioje išraiškoje, vadinamoje politinėje veikloje, jaunimas prisideda prie organizacijų, kurios rūpinasi daromomis skriaudomis lietuvių tautai, ypatingai žmogaus teisių pažeidimuose. Didžiausią vaidmenį šioje srity atlieka kun. Kazimiero Pugevičiaus vadovaujamas Lietuvių Informacijos Centras New Yorke, Vašingtone ir Romoje; kun. Kazimiero Kuzminsko vadovaujama Lietuvos (Katalikų Bažnyčios) Kronikos Sąjunga, Lietuvos Politinių Kalinių Sąjunga, Americans for Due Process ir iš Lietuvos neseniai atvykę buvusieji politiniai kaliniai, dabar gyvenantys Vakaruose. Koordinuodamas informaciją iš Lietuvos per Lietuvių Informacijos Centrą ir kūręs "Infotinkio" centrą Toronte, jaunimas ruošdavo demonstracijas ir kitus rengi-

ARVYDAS ŽYGAS

nus (bado streikus, peticijų rinkimus, laiškų rašymo vėjus politiniams kaliniams, ypatingas pamaldas ir minėjimus dėl Lietuvos). Šių renginių tikslas — atkreipti dėmesį į įvykius Lietuvoje, kad žmogaus teisių pažeidimai ir lietuvių išreikštas noras laisvam tautiniam apsisprendimui būtų žinomas plačiai pasaulio visuomenei. Tas jaunimas, kuris aktyviausiai reiškėsi šioje veikloje, dar ir šiandien negauna leidimo į Lietuvą atvykti.

Šiandien Lietuvos jaunimas ir išeivijos jaunimas siekia bendro pokaibio ir vienas kito supratimo. Tačiau tai įvyks tik palaipsniui, kartu su grįžtančiu pasitikėjimu. Kame pasitikėjimas? Pirmiausia tarp mūsų labai skirtingi esminiai auklėjimo pagrindai. Tie auklėjimo pagrindai, kurie surišti su tautinio sąmoningumo savos istorijos, tikėjimo laisvės, sąžinės apsisprendimo, demokratijos pagrindų, nuomonių pliuralizmui tolerancijos, ir tiesos pažinimo ir pasisavinimo, tarp mūsų buvo labai skirtingai diegiami. Kokį plyšį tas skirtingas auklėjimas tarp mūsų padarė, išaiškės tik per ilgalaikį

NEUŽMIRSK PAREMTI BRAZILIJOS LIETUVIŲ FONDA

KAPITALAS YRA NENAUDOJAMAS -- TIK UŽDARBIS, LIETUVIŠKIEMS REIKALAMS

AUKOK IR TAPK FONDO NARIU.

AUKAS SIŪSTI VARDINIAIS ČEKIAIS -- "COMUNIDADE LITUANO BRASILEIRA" VARDU.

RUA JUVENTUS, 28 -- SÃO PAULO 03124 -- "BLF"

tarpusavio bendravimą ir nuoširdų išsikalbėjimą.

Jeigu kalbame visai atvirai, buvo atvejų, kada išeivijos jaunimas Lietuvos jaunimo bijojo. Sutikdavom iš Lietuvos atvykusį jaunimą, kuris stagnacijos metais mums pasakojo, kad Lietuvoje viskas gerai ir gražu, visi laimingi, neegzistuoja persekiojimų arba represijų. Pasakojimai, kad egzistuoja pilna tikėjimo laisvė ir kad visuotinai gerbiamos žmogaus pagrindinės teisės, prieštaravo mūsų žinojimui apie tikrąją Lietuvos padėtį. Negalėjome suprasti, ar toks jaunimas taip kalbėjo, nes taip tikėjo, nes jam taip buvo įsakytas ir prigrąsinta ar kad jisai tai darė iš kažkokių užmačių arba išskaičiavimų. Nežinojome, kiek tokie jaunuoliai reprezentavo visą Lietuvos jaunimą. Nežinojome, ar taip melagingai buvo kalbama, nes Lietuvos jaunimas bijojo mūsų išeivijos jaunimo. Atvažiuavę į Lietuvą taip pat nežinojome, kaip tinkamai elgtis, ir dažnai dėl to jūsų bijojome. Atsiradome keblioje padėtyje, nes niekuomet nebuvo susidūrę savo gyvenimo sferoje su padėtimi, kur žmogus dėl savo idėjos, žodžio arba sąžinės išraiškų galėjo būti nubaustas, persekiojamas ir terorizuojamas, bandomas peraukiėti psichiatrinėje ligoninėje, kalinamas arba sunaikinamas. Nesupratome politinės sistemos, kuri persekiojo savo žmones už gerus darbus ir už meilę savo artimui. Jautėmės kaip katės, įmestos į liūto narvą, ir bandėm išmukti atrodyti kaip liūtai. Daugelį metų išeivijos lietuvių veikla ir žmonės, tarp jų mums brangūs mokytojai ir auklėtojai, jaunimo dvasiniai vadovai, parapijų kunigai, buvo juodinami Lietuvos spaudoje ir tuo dar labiau buvo užnuodyta draugystė tarp išeivijos ir Lietuvos jaunimo. Užtenka vien tik paskaityti "Tarybinėje Enciklopedijoje" bjaurų apibūdinimą "Ateitininkų" organizacijos, kuri išeivijoje buvo viena iš šviesiausių ir kilniausių jaunimo organizacijų, kad suprastume, kaip tas didžiulis melas ir niekšybė padėjo pakirsti kelią normaliam bendravimui ir draugystei.

CHOPPERIA ALEXCHOPP LTDA.

CHOPP -- PIZZA -- QUEIJOS -- FRIOS
RESERVAS PARA FESTAS -- MUSICA AO VIVO
Rua SOLON 1062 -- Bom Retiro -- Tel. 223-2333

PARDUODAME
AUTOMOBILIAMS
LIPINĖLIUS
VĒLIAVĒLES
ŠV. KAZIMIERO PARAPIJŲ

Jeigu šiandien, neduok Dieve, vėl istorija grįžtų atgal į tamsųjį melo ir tiesos pažeidimo gyvenimą, viena iš didžiausių baimių ta, kad tautinis ir dvasinis genocidas ir vėl būtų vykdomas pačių lietuvių rankomis. Išeivijos jaunimas nesupranta, kodėl dalis Lietuvos jaunimo prie šio genocido vykdymo prisidėjo. Nesuprantama, nes mums niekuomet nereikėjo tokių baimių sprendimų savo gyvenimuose daryti. Supraskite, kad išeivijos jaunimas nenori smerkti, tačiau jisai nori mėginti suprasti, kas įvyko. Išeivijos jaunimas šiandien dar nesupranta, ką jūs išgyvenote, kokią skriaudą nužmoginimo sistemoje padarė ir kas jūsų dvasioje išliko šventai išsaugota ir nesunaikinta.

Šiandien tie, kurie pasirenka dalyvavimą išeivijos — Lietuvos jaunimo pokalbyje, neša didžiulę moralinę atsakomybę. Daugelį metų mūsų tarpusavio bendravimas buvo tarp žmonių, kurie ne visai reprezentavo tas mūsų gyvenimų pačias geriausias savybes ir dėl to gal susidarė tarp mūsų iškreipta ir neteisinga pažintis. Negali egzistuoti tikrasis susipratimas, meilė ir draugystės brendimas, jeigu neegzistuoja pasitikėjimas. Draugystė yra kaip brangi krietolo stilinė, iš kurios kartu geriama. Ta mūsų brangi draugystės stilinė buvo skausmingai sudaužyta, o dabar mes bandome ją sudėti ir sulipdyti. Dabar vėl drįstame pasiimti ją į savo rankas ir bandome iš jos gerti, bet bijome įsipjauti lūpas ir pirštus. Šiandien visi, kurie rūpinamės savo tautos ateitimi, privalome surasti šios stiklinės mažąsias dalelytes ir vėl bandyti sveiką ją sudėti.

Mes turime dar daug, daug išsikalbėti, kad suprastume, kaip skirtingai mes viską matėme, pažinome ir supratome. Pažvelkime į vieną pavyzdį iš daugelio. Lietuva mums visuomet buvo šventoji žemė ir atvažiavimas į ją buvo mums tikroji šventė, per kurią vis atsinaujindavo ir stiprėdavo mūsų meilė ir pasišventimas jai. Jūs neįsivaizduojate, kaip skaudu mums buvo skaityti ir girdėti apie žmonių naikinimą ir persekiojimą dėl tiesos ir sąžinės laisvės. Pogrindinio literatūroje, kuri pas mus egzistavo tomiais lietuvių, anglų ir kitomis kalbomis, skaitėme apie tautos didvyrius, kurie Lietuvą pasiryžo gelbėti nuo dvasinio sunaikinimo, drąsiai, nebijodami nei sunkiausios bausmės, nei mirties. Šie žmonės mums padėjo išsaugoti tikėjimą, kad Lietuvoje viskas dar nebuvo prarasta. Jūs neįsivaizduojate, kaip skaudu mums buvo žinoti,

kad jūs nieko nežinojote apie tuos žmones, kurie Lietuvos jaunimą taip mylėjo ir taip drąsiai bandė jį ginti. Šiandien mes visi privalome siekti to bendrojo taško, kada mūsų žinojimo ir supratimo lygis vienas kitame užpildys tas spragas, kurios dar šiandien mus vienas nuo kito skaudžiai skiria,

Atsižvelgus į išeivijos jaunimo lietuvišką veiklą ir rūpesčius, matome, kad išeivijos jaunimas nori padėti Lietuvai ir Lietuvos jaunimui realizuoti tai, ko jie patys nori sau. Išeivijos jaunimas niekuomet nėra paskelbęs ideologinio karo Lietuvai, tačiau išeivijos jaunimas niekuomet negalėjo susigyventi su melu, skriauda ir neteisybe. Išeivijos jaunimas lieka atviras, nuoširdus ir pasiruošęs būti pasišventęs Lietuvos jaunimo rūpesčiams ir pageidavimams. Šiandien laukiame iš jūsų pranešimo "Ko tikisi ir pageidauja Lietuvos jaunimas iš išeivijos jaunimo". Išeivijos jaunimui buvo per daug lengva ištirpti svetimoje gyvenimo aplinkoje vienintelė išvada, kad išeivijos jaunimo parodytas darbas ir rūpestis yra nuoširdus ir kyla tikrai iš meilės savo tėvų žemei. Per daugelį metų išeivijos jaunimas juto, kad mes esame viena šeima, išsklaidyta po visą pasaulį. Jutome, kad Lietuva — tai mūsų širdis, o mes laisvame pasaulyje, kiekviename tolimajame krašte, kuriame gyvenome, esame savos tėvynės rankos. Šiandien tos rankos, susikupusios maldos ir džiaugsmo rimtyje, nori pajusti savo širdies alsavimą. Telaimina Lietuvos Rūpintojėlio dvasia mūsų siekius vienas kitą artimiau pažinti, vienas kitą gerbti ir vienas kitam padėti išsaugoti savyje tėvynės meilę.

KAPŲ TYLOJE

Vyresnės kartos gretoms artėjant, vis dažniau ir dažniau lankomės laidotuvėse; kai kada spaudos puslapiuose pasirodo nekrologai. Velionis iškyla kaip tobulos asmenybės pavyzdys su jo nuopelnais, nuveiktais darbais su jo malonių būdu ir jnašu į mūsų visuomenės gyvenimą.

Juk taip neseniai tas žmogus niekam nerūpėjo, jo liga ir visi gyvenimo sunkumai krito ant šeimos pečių. Paskutinis atsisveikinimas lyg ir padeda atmerkti

akis ir matyti tai, ko nematėme ar nenorėjome matyti. Rūpestis, liga, nelaimė yra reikalinga dėmesio ir pagelbos, ir draugiško rankos paspaudimo.

Visuomenininkai, kaip ir kiekvienas mirtingasis padaro klaidų, bet jis eina į viešumą su tam tikra misija, au kodamas laiką, dažnai ir lėšas. Betgi dažnai pagarbos susilaukia tik po mirties.

Apie kasdieną sutinkamus eilinius tautiečius, neužtinkame spaudoje jokių nuotraukų, bet be jų jokia veikla ir joks projektas negalėtų įvykti. Jų tarpe yra spaudos platintojų, aukų rinkėjų, įvairių religinių ir projektų rėmėjų. Kartais ir su dideliais būriais į amžiną poilsio vietą išlydime ir mažai pažįstamą asmenį.

Atlikęs pareigą šiame pasaulyje kūnas atsiskiria su dvasia ir keliauja į kapines iki būsimo Prisikėlimo.

Dvasia nugali bet kokias medžiagines ribas. Jos negali izoliuoti joks kailėjimas. Ji prasiveržia net iki antžemiško horizonto, kuris nėra prieinamas jokiems instrumentams. Kapų tyloje jina randa kelius ryšiams su Anapus. Tuo būdu dvasinis ryšys nenutrūksta tarp gyvųjų ir mirusiųjų, kaip jis nenutrūksta ir tarp artimųjų.

Į esamas kapines atkeliauja tautiečiai amžinam poilsiui net iš tolimų apylinkių, kad galėtų būti tarp savųjų. Kapinės yra garbinga vieta, kur ilsisi artimieji tikėjimo broliai ir seserys. Tai šventa vieta, kurios negalime užgaulioti jokiais paniekinančiais veiksmais. Ji pažymėta kryžiumi, kuris yra krikščioniškojo tikėjimo simbolis. Jo akivaizdoje belieka žmogui tikrai susimąstyti, bei nusilenkti, nes už jo prasideda kitas pasaulis.

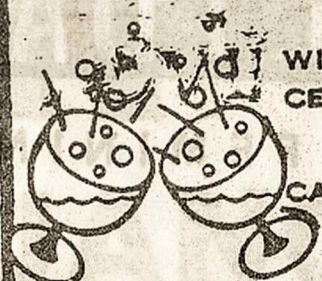
Vėlinės palieka mums savo pėdsakus, būtent susimąstymą ties šio gyvenimo riba. Ji byloja, kad žemiškasis gyvenimas yra pakopa į antžemiškąjį, visai kitokį nei žmogus gali įsivaizduoti. Dėl to Vėlinių dienoje taip pagarbiai lankomi artimųjų kapai.

Ateis metas, kada virš visu kapinynų, virš visos žemės pasigirs balsas "Kelkitės". Tada danguje vėl pasirodys Kristus ir žodžiai pranašų bus įvykdyti.

Vyturys

COMERCIAL SUEZKAS LTDA.

BEBIDAS FÍNAS EM GERAL, NACIONAIS E ESTRANGEIRAS

WISKIES - CHAMPANHES - CONHAQUES - LICORES - AGUARDENTES
CERVEJAS - REFRIGERANTES - SUCOS - AGUAS MINERAIS - ETC.

ACEITAM-SE ENCOMENDAS PARA FESTAS EM GERAL
CASAMENTOS, BATIZADOS, ANIVERSÁRIOS, CONFRATERNIZAÇÕES, ETC.

PROGRAME SUA FESTA E
DEIXE AS BEBIDAS SOB NOSSA RESPONSABILIDADE.

Rua Manaiás, 7 - CEP 03140 - Fone: 215-6227 - Vila Zelina - S. Paulo

SOC. NACIONAL DE
AUTOMÓVEIS E PEÇAS LTDA.

RUA JOÃO PESSOA, 261
SANTOS TEL: 35-3721

ATENÇÃO, JOVENS...

Em vista do próximo Congresso Mundial da Juventude Lituana, que realizará-se em dezembro 91/ janeiro 92 na América do Sul ou seja, Argentina, Brasil e Uruguai, ficou confirmado um encontro entre representantes dos jovens das colônias lituanas do continente para os dias de 9 a 16 de janeiro de 1990, na Estância Lituânica, Atibaia, São Paulo, Brasil. Desde já é necessário que tenhamos candidatos, dos quais set. representantes o Brasil neste evento de grande importância para que se atinja com êxito os objetivos do congresso.

Segundo os estatutos da PLJS., União Mundial dos Jovens Lituanos, os representantes devem possuir os seguintes pré-requisitos:

1. Ser de descendência lituana.
2. Ter idade entre 16 e 35 anos.
3. Cumprir os deveres de atstovas (representante) previstos pelos estatutos da PLJS.
4. Ser residente permanente do país que vai representar.
5. Ter consciência de que o idioma oficial nos congressos e encontros é o lituano e que o seu conhecimento é necessário para a eficaz participação nos dias de estudo e representação dos interesses do seu país.
6. Participar das atividades dos jovens lituanos da sua colônia no mínimo há 2 (dois) anos.

Deveres de atstovas (representante) segundo a PLJS.

1. Participar de todas as atividades do congresso. Não participando sem aviso prévio à diretoria da PLJS, fica o mesmo sujeito a perder os direitos de atstovas.
2. Manter contato direto ou por correspondência com os membros da PLJS.
3. Retornando do congresso, informar para todos da comunidade do seu país sobre os trabalhos realizados no congresso.

Direitos dos atstovai segundo a PLJS

Nos dias de estudo do congresso, os representantes devem participar de todas as atividades: palestras, discussões, grupos de trabalhos e em encontros de representantes pois é importante, que

o representante participe das discussões e apresente opiniões porque somente por ele, atstovas, todos os participantes dos dias de estudo podem saber como a Juventude daquele país pensa e o que ela quer atingir. Durante os dias de estudo, o atstovas tem o direito de votar à favor ou contra as propostas apresentadas.

O suvažiavimas (encontro) é o evento de mais alta importância para a Jaunimo Sajunga e os jovens da colônia. Os atstovai tem o direito de participar deste evento.

Qualquer dúvida em relação a o que foi apresentado, os diretores da BLJSajunga podem esclarecer.

A diretoria da BLJS. pede que os interessados em serem atstovai no suvažiavimas, entrem em contato com a secretária da BLJS., Clarice Bacevičiūtė, na Rua Pedro de Godoi, 396 ou pelo telefone 63-9343, o mais tardar até o dia 11 de novembro de 1990.

Labai ačiū.

BLJS

INFORMAÇÕES DA BLJS (União dos jovens lituanos do Brasil)

No dia 14 de setembro passado, realizou-se uma importante reunião da diretoria da BLJS (União dos jovens lituanos do Brasil), coordenada pelo vice-presidente da mesma Mário Jorge Šinkunas, onde foram abordados assuntos referentes à vinda da presidente da A.L.J.S. (União dos jovens lituanos da Argentina) e presidente da organização da parte argentina do próximo Congresso Mundial da Juventude Lituana, a Srta. Ariana Rastauskaitė e o Sr. Alfredo Ruplėnas, coordenador da comissão de finanças da Argentina, além de serem discutidos assuntos referentes ao próximo congresso.

A BLJS agradece às famílias Tatarūnas Vitor e Angelina, e Bacevičius, Vytautas e Eugenia, que muito gentilmente aceitaram em hospedar os visitantes, atendendo ao pedido do vice-presidente da BLJS.

Nas reuniões seguintes, a BLJS, os coordenadores das comissões de preparação do congresso e os representantes argentinos, discutiram assuntos

referentes aos jovens dos dois países e a principal decisão foi concretizar o que havia sido anteriormente já iniciado, em relação à organização do congresso.

Para um melhor funcionamento, a BLJS fez uma reestruturação de cargos e assuntos financeiros.

Nas semanas que se seguiram, houve uma intensa atividade nas comissões de organização do congresso, como levantamento de custos programas, eventos, etc., sob a coordenação geral de Arnaldo Zizaš.

Nos dias 7-8-9 de outubro a BLJS e as comissões organizadoras do congresso, enviaram dois representantes à uma reunião na Argentina. Marcelo Chapola, presidente da BLJS., e Flávio Bacevičius, coordenador da comissão de administração do acampamento do Congresso, levaram os resultados dos trabalhos realizados no Brasil. A reunião foi de grande êxito para o trabalho em conjunto dos três países, pois lá se encontravam também os representantes do Uruguai. Nesta reunião, foi escrita uma carta convidando oficialmente kunigėlis Saulaitis para ser o presidente geral do congresso, como já havia sido muito cogitado desde a sua última visita ao Brasil.

Os três países continuarão seus trabalhos e se reunirão novamente em janeiro de 1990, durante o PAJS. (encontro dos jovens da América do Sul), organizado pela BLJS.

DECLARAÇÃO DO CONSELHO DA BLB

O Conselho da Comunidade Lituano-Brasileira, em reunião realizada em 21 de outubro de 1989, decidiu aprovar a seguinte declaração:

Tendo em vista os seguintes artigos e princípios do estatuto da PLJS —

— Jaunimo Sajunga é o setor jovem da Bendruomenė. Os seus objetivos são os mesmos da PLB...

— PLJS atua na esfera da Bendruomenė, colaborando e relacionando-se intimamente com a mesma...

— .. organiza junto com a Bendruomenė os Congressos Mundiais da PLJS.. e também a atuação e as atitudes da Jaunimo Sajunga local, principalmente as do seu presidente na reunião da Diretoria da BLB em 30/9/89 e os ter-

MARAJÓ AUTO PEÇAS LTDA.

Peças e Latarias para todas as marcas de veículos

Rua Marina, 330 — B. Campestre
Sto. André - 09070 - Tel. 454-3100

ANGIE

GIRCKUS & CIA. LTDA.

CONFECÇÃO MASCULINA E FEMININA

MODAS

Rua Solon, 773 - CEP 01127 - São Paulo - Capital

Fone: 221-6377 - Bom Retiro

Halina Mošinskienė

IDOMU, JUOKINGA IR GRAUDU...

kodėl? – Demokratija. Demokratija. – Visur tik girdi tą žodį, bet išdavos? – Oi, kokios skaudžios.

Laisvė žodžio, laisvė sąžinės, laisvė religijai. Laisvė tautoms. Laisvė. Laisvė. – Dėl jos miršta iki šiandien mūsų kalinami broliai maskolių pavergti baisiausiose "gulaguose", apie kuriuos tik dabar mes jų pačių aprašymuose sužinojome viešumon paskelbtuose, bet mažiau siai tuo rūpinamės. Mes jų nei skaitome, nei jais domimės, mes čia šilumoje ir sotūs. Mes nieko toliau nebežiūrime, kaip tik, kiek akis siekia savo nosies galą. Bet mes esame labai ambicingi – nepaliesk.

Tokį įspūdį aš susidariau iš šių metų "M. Lietuvoje" skaitomų straipsnių pradėdant išž. Gražvydo Bačelio, Br. L. Bendruomenės valdybos pirmininko, kuris išdrįso viešai pasisakyti savo nuomonę apie visuomeninio bendradarbiavimo susiklausimą ir prisiimtų pareigų vykdymą.

Jis prispirtinai buvo prašomas tas pareigas priimti, nes nebuvo nieko kito (esu liudininkė ir tegul kas išdrįs dar prieštarauti.). Taip, nepažinojęs anks-

DECLARAÇÃO . . .

mos usados no seu artigo na "Mūsų Lietuva" em 12 de outubro p.p., de maneira desafiadora e incompatível com os princípios de convivência da Bendruomenė, o Conselho declara a atual diretoria da J.S. e em especial a sua liderança inaceitável como parte da BLB.

Passa então a atual J. S. a ser uma "organização" fora dos quadros da BLB, a menos que seja reformulada a sua diretoria em conjunto e com o aval da Bendruomenė.

A não-reformulação da sua diretoria implicará na impossibilidade da BLB assumir qualquer responsabilidade quanto à realização do próximo Congresso Mundial da PLJS.

Conselho da BLB

čiau "iš arti" šutvės, kuri jo laukia, jis tikėjosi sulauksiąs bendradarbių, patarėjų ir, aišku, žmogus šviesaus proto, labai realiai galvojantis, jau nuo pat vaikystės savo A. A. Zenono Bačelio įtaigoje paveldėjęs tikrą patriotinį ir visuomeninės veikios ryžtą, dabar stoji labai ryškiai savo pareigose be užuolankų. O mūsų, deja, visų organizacijų veikime, viskas buvo esmėje "palaida bala", gal tik vienintelė Aiança – išsilaike Ambrazevičių dėka. Iš jos ir radosi vadinamieji pradai Br. L. Bendruomenės. Aš palieku nuošaliai liet. Parapijų veikimą, nes jų sritis yra, kaip ten bebūtų – priklausanči nuo Vatikano.

Br. L. Bendruomenė jaučiasi atsakomyje už visą kultūrinį veikimą visuomenėje ir jos noras, ypatingai dar A. A. Jono Tatarūno, ilgamečio pirmininko vienintelis noras ir idealas buvo, visas organizacijas suvienininti bendram darbui – lietuvių išsilaikyti Brazilijoje.

Kaip gyvenimo faktai rodo, žmogus čia esi, čia staiga jo nebėra. Visiems ateina laikas paikyti "šios žemės kelionę". Lieka jaunimas. Per tiek laiko kiek gyvenu čia S. Paulyje, buvęs jaunimas jau paseno.

Vadinamas, dabartinis? – kurį taip aistringai gina oponentas p. inž. Jonas Silickas, pilnai sutinku, kad vertas savo nuopelnuose, bet keliant savo jaunimo nuopelnus, bereikalingai ir labai nekorktiškai prikaišiojama savo kolegai p. inž. G. Bačeliui asmeniškai priekaištai dėl kokių tai nesusipratimų. Kiek esu skaičiusi inž. Gražvydas Bačelis savo pastarajame straipsnyje niekur nėra minėjęs savo dukters vardo, o čia staiga visi sužinojome, kad būta ten kažkokių nesusipratimų kaž keno su kaž kuo. Man rodos, tai tėra "virtuvės kūmučių" reikalas.

Atsiliepė ir Silvija Bendoraitytė Machado, baisiai užsigavusi, ko? Ir net patsai garbingiausias Mr. Chapola, Br. Lietuvių Jaunimo Sąjungos Pirmininkas, temokas lietuviškai "labas" pasakyti. Nustebęs, kad jis tik dabar sužinojęs, kad esąs inž. G. Bačelis ir lietuvis? – Aišku, jis pats, dar nebuvo gimęs, kai Gražvydas su tėvais paliko Lietuvą 1944 metais.

Jaunimas, kuris neužilgo jau bus senimas, aiškiai nežino nei mūsų praeities, nei domisi savo tautos praeitimi. Dar jei šeimoje, kas ką nupasakoja, tai "pro vieną ausį įėjo, pro kitą išdulkėjo". – O apie pagarbą vyresniesiems? – Nei kalbos... Ir iš kur jie gali jos supratimą turėti, jei patys tėvai vieni kitus, savo kolegas "tempia ant pastovų"

Ypatingai antipatiška mada, asmeniškai žmogų, visiškai to neužtarnavusį užgaulioti, niekinti per spaudą jo autoritetą ir pareigose visuomenėje.

Kritika reikalinga ir jina yra pozityvi ten, kur daromos klaidos. Nebūtų kritikos, nebūtų ir dabartinės "perestroikos" išdavų Lietuvoje. O kas dėl jos "užsi-gauna", pats save pirmiausia tegul geriau pažįsta.

Neteiskime kitų, patys savo praeities klaidų neatitaisę.

Mūsų visų pajėgos, pats didžiausias susikaupimas turi būti nukreiptas LIETUVON. – Tuo obalsiu turi būti rišama viso pasaulio išeivija, jaunimas, senimo likučiai, organizacijų projektai ateičiai su Parapijų pagalba. Vietoj asmeninių sąskaitų spaudoje, ieškokime tikrai draugiško ryšio su savo giminių likučiais, su draugais užgimusiais Sibiro lageriuose, su LIETUVA.

B. L. BENDRUOMENĖJE

Spalio 21 d. BLB-nė turėjo savo tarybos posėdį, kuriame valdybos p-kas inž. Gr. Bačelis perskaitė, lietuviškai ir portugališkai, savo sustatytą "BLB-nės Tarybos pareiškimą".

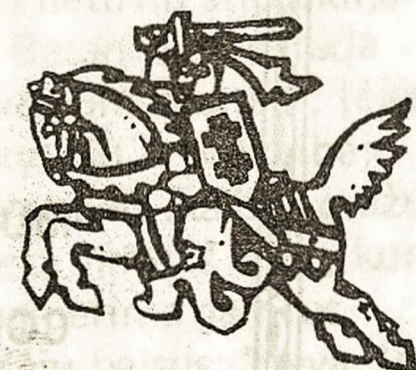
Pastebiu kad, pakviesti balsuoti už "pareiškimą", šeši susirinkimo dalyviai atsisakė pasirašyti.

(J. Silickas)

**PAIEŠKOJIMAI
IEŠKO GIMINIŲ SANPAULYJE**

Povilas Liogė ir jo dukra Aldona Liogaitė iš Kauno, ieško JONO VELIČKOS.

Jonas Velička išvyko Brazilijon 1934-1936 metais. Jis turėjo dvi dukras, kurių viena žuvo autokatastrofoj, o kita ištekėjo.

KALBĖK LIETUVIŠKAI!**CURSO LITUANO - Fone: 273-0338**

MŪSŲ ŽINIOS

ŠALPOS RATELIS

9.X.89 įnašas NPN NCz.50,00

PARAMA ML-VAI:

NPN NCz.50,00

Jonas Silickas NCz200,00

PAIEŠKOJIMAS

Ieškau tėvo brolio, KOJALAVIČIAUS JONO, dukterų ALDONOS ir HELENOS.

Iš Lietuvos į Braziliją išvažiavo iš Šiaulių ir prieš 1930 m. gyveno São Paulo mieste.

Aš, Kojalavičiūtė-Donėlienė šiuo metu svečiuojuosi Čikagoje pas tetą šiuo adresu:

Paulina Konstas
7053 S. Maplewood ave.
Chicago, ILL. 60629 U. S. A.

RIO TAUTIEČIŲ DĖMESIUI

Kaip jau pakartotinai buvo skelbta "ML" savaitraštyje, dabar, gaiutinai, pranešama kad ateinantį sekmadienį, spalio 29 dieną, 10 valandą, Šv. Onos Parapijos bažnyčioje, bus Bendros Lietuvių Pamaldos už Tėvynę Lietuvą ir jos Persitvarkymo Sąjūdį.

Jau artimų VĒLINIŲ proga, tuoj po Bendrų Pamaldų, bus mūsų Monumentaliųjų kapinių įankymas, atsimenant ir visus kitus mūsų mirusius gimines, artimuosius, veikėjus, patriotus, ypač tuos labiau užmirštus.

Fatimos Misionierių Motiniškų - Centrinų Namų, (Rua Mentor Couto, 544, 24400 São Gonçalo, RJ., Tel. (021) 712.22.50), Organizuotas aplankymas bus šio spalio 28 dienos popietėje, šeštadienį.

Iš ilgų kelionių grįžęs, mūsų kun. Petras Urbaitis, su vietinių dosnių parapičių pagalba, "kalėdos", t.y., lankys, kiek į tris dienas suspės, mūsų ligonius, senelius, laimins šeimas ir namus.

Dėkoja už atidą

Šv. Kazimiero Asmeninė Parapija
Tel. (011) 273-0338

LIETUVIŲ NAMAMS REIKALINGA

Rua Tabajaras 556, Alto da Moóca, SP., iš naujo išdažytiems namams papuošti reikėtų vazonų su gėlėmis ar žalumynais.

Be to reikėtų ir vieno kito stalo-staliuko raštinėms, kėdžių ir kitokių baldų.

Už dėmesį ir talką
iš anksto nuoširdžiai dėkoja

Namų Administracija
Tel. (011) 273-0338

Brazilijos Lietuvių Fondas gavo šias paskutines aukas:

Nr. 3 - Jono Tatarūno atm. NCz.80,00

Nr.40 - G. Bačelis - papild. NCz100,00

Nr.41 - A. Siiesiraitis papild. 100,00

Nr. 75 - Inž. Leonardas / Pola

Baltruoniai papild.70,00

Nr.81 - Victor Šiaulys NCz700,00

BLB TARYBOS PAREIŠKIMAS

Brazilijos Lietuvių Bendruomenės Taryba, savo posėdyje įvykusiam spalio 21 d. 1989, nutarė priimti sekantį pareiškimą.

Turint omenyje sekančius PLJS statuto paragrafus ir principus --

-- Jaunimo Sąjunga yra jaunoji lietuvių Bendruomenės dalis. PLJS tikslai yra tokie patys kaip ir PLB...

-- PLJS veikia Pasaulio Lietuvių Bendruomenės (PLB) ribose, glaudžiai su ja bendraudama ir bendradarbiaudama...

-- .. kartu su PLB valdyba ruošia Pasaulio Jaunimo Kongresus..

ir taip pat vietinės J. S. veiksmus ir eigsi, ypatingai jos pirmininko BLB valdybos posėdyje rugsėjo 30 d. ir išsireiškimus jo straipsnyje "Mūsų Lietuvoj" spalio 12 d., provokuojančius ir nesutampantiems su Bendruomenės santykiavimo principais, Taryba pareiškia dabartinę J.S. valdybą ir ypač jos vadovybę nepriimtina kaip BLB dalimi.

Šitokiu atveju, dabartinė J. S. "organizacija" pasidaro veikianti už BLB ribų, nebent ji pagrindinai pakeistų savo valdybą kartu ir su pritarimu Bendruomenės.

Valdybos nepakeitimas reikš BLB negalimybę priimti bet kokios atsakomybės dėl sekančio PLJS Pasaulinio Kongreso įvykdymo.

BLB Taryba

CETEMAR e LUFTHANSA

apresenta

CONCERTO FANTASTICO

NEPAPRASTAS KONCERTAS

19 de Novembro as 16:00

NO GRANDE SALÃO DO GINÁSIO SÃO MIGUEL ARCANJO VILA ZELINA

CONJUNTO DA UNIVERSIDADE DE VILNIUS

„DAINA“

MÚSICA ERUDITA E FOLCLÓRICA

CONVITES: VYTO BARAS
REDAÇÃO "MŪSŲ LIETUVA"
COM OS SÓCIOS DA ALIANÇA